OD 6 DO 27 PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

1950 | 1955 | 1960 | 1965 | 1970 | 1975 | 1980 | 1985 | 1990 | 1995 | 2000 | 2005 | 2010 | 2015 | Przyszłość

18/4 1951 | 1/1 1973 | 1/1 1981 | 1/1 1986 | 9/11 1989 | 3/10 1990 | 1/1 1995 | 1/5 2004 | 1/1 2007 | 1/7 2013 | 31/1 2020

1951
PIERWSZA SZÓSTKA

Sześć państw utworzyło EWWIS, a następnie – w 1957 r. – także EWG i Euratom:

Francja,
Niemcy,
Włochy,
Belgia,
Holandia
i Luksemburg.

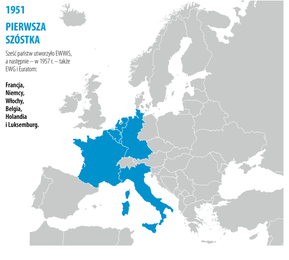

1973
PRZYSTĄPIENIE DANII, IRLANDII I ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA

Sukces Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej przyciągnął nie kraje europejskie. W 1973 r. dołączyły Dania, Irlandia i Zjednoczone Królestwo. Równolegle toczyły się negocjacje z Norwegią, ale naród norweski zagłosował w referendum przeciwko członkostwu.

1981
PRZYSTĄPIENIE GRECJI

Grecja niedawno otrząsnęła się po okresie dyktatury wojskowej. Przyjmując Grecję, państwa członkowskie chciały wesprzeć przywróconą tam na nowo demokrację. Liczyły się też argumenty gospodarcze: Grecja stanowiła interesujący nowy rynek.

1986
PRZYSTĄPIENIE HISZPANII I PORTUGALII

Wspieranie demokracji oraz względy gospodarcze również odegrały rolę w przystąpieniu Hiszpanii i Portugalii. W Hiszpanii właśnie zakończyła się era dyktatury Francisco Franco, a w Portugalii pokonano kres dyktaturze António de Oliveira Salazara.

1989
UPADEK MURU BERLIŃSKIEGO

9 listopada 1989 r. upadł mur berliński. To historyczne wydarzenie było jednym z kamieni milowych na drodze do zakończenia podziału na blok wschodni i zachodni w Europie. Przed nowo powstałymi demokracjami Europy Wschodniej pojawiła się szansa dołączenia do wspólnoty. W związku z tym w 1993 r. państwa członkowskie ustaliły warunki, które postawiono przed nowymi kandydatami:

- status kraju europejskiego (w znaczeniu geograficznym lub historycznym);
- przestrzeganie zasady praworządności;
- dobrze działająca gospodarka rynkowa;
- stabilna demokracja;
- poszanowanie praw człowieka;
- wdrożenie wszystkich aktów ustawowych i wykonawczych pisma UE, czyli tzw. wspólnego dorobku prawnego (acquis communautaire).

1990
ZJEDNOCZENIE NIEMIEC

Niemcy Wschodnie oraz Niemcy Zachodnie chciały na powrót stać się jednym państwem. Inne państwa członkowskie zgodziły się na zjednoczenie Niemiec, pod warunkiem że nowo powstałe Niemcy głęboko zaangażują się we współpracę europejską, zarówno gospodarczo, jak i politycznie.

1995
PRZYSTĄPIENIE SZWECJI, FINLANDII I AUSTRII

W związku z akcesją Szwecji, Finlandii i Austrii, UE liczyła już 15 państw członkowskich. Drugą próbę przystąpienia podjęła Norwegia, ale naród norweski i tym razem wyraził swój sprzeciw w referendum.

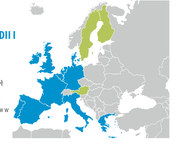

2004
PRZYSTĄPIENIE CYPRU, REPUBLIKI CZESKIEJ, ESTONII, LITWY, ŁOTWY, MALTY, POLSKI, SŁOWACJI, SŁOWENII I WĘGIER

1 maja 2004 r. do UE dołączyło 10 nowych państw. Tym samym liczba członków UE zwiększyła się do 25 państw.

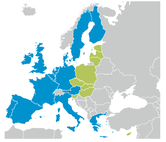

2007
PRZYSTĄPIENIE BUŁGARII I RUMUNII

W 2007 r. do Unii Europejskiej przystąpiły Bułgaria i Rumunia. Liczba członków UE zwiększyła się do 27 państw.

2013
PRZYSTĄPIENIE CHORWACJI

Chorwacja przystąpiła do Unii Europejskiej jako 28. państwo członkowskie.

2020
ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WYSTĘPUJE Z UE

Po trzech latach negocjacji Zjednoczone Królestwo oficjalnie wystąpiło z Unii Europejskiej 31 stycznia 2020 r. Był to pierwszy kraj w historii, który opuścił UE. Odtąd UE liczy 27 państw członkowskich.

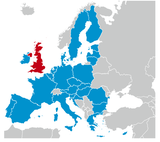

PAŃSTWA KANDYDUJĄCE I POTENCJALNIE KANDYDUJĄCE DO CZŁONKOSTWA W UE

Aktualnie oficjalny status państw kandydujących do członkostwa w UE ma pięć państw. Krąg te to **Albania, Macedonia Północna, Czarnogóra, Serbia i Turcja.** Krajem kandydującym jest państwo, które pomyślnie złożyło wniosek o członkostwo. Podczas przygotowań do przyszłego członkostwa kraj ten otrzymuje wsparcie finansowe, administracyjne i techniczne.

Oprócz państw kandydujących do członkostwa w UE, jest też kilka państw potencjalnie kandydujących: państwa te złożyły oficjalne powiadomienia o zamiarze przystąpienia do UE, ale negocjacje jeszcze się nie rozpoczęły. Są to:
- Bośnia i Hercegowina
- Kosowo*
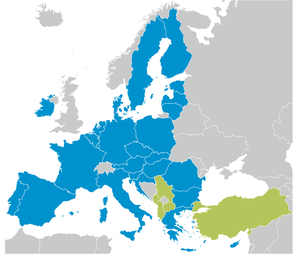
* Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją 1244/1999 Rady Bezpieczeństwa ONZ oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.